

Αθήνα, 21 Ιανουαρίου 2022

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Παραχώρηση στους ιδιοκτήτες – δικαιούχους στο Αγρόκτημα Ριζωμάτων Βέροιας του Νομού Ημαθίας

Κύριε Υπουργέ,

Με το 11.915 συμβόλαιο της από 03.09.1925 του Συμβολαιογράφου Βέροιας Γ. Μανωλίδου, 128 οικογένειες των Ριζωμάτων Ημαθίας αγόρασαν νομίμως έκταση 49.200 στρεμμάτων του τσιφλικιού Μπόστιανη (εντός του οποίου εντάσσεται και η περιοχή Λεσκού) από τους προκάτοχους ιδιοκτήτες. Η συνολική έκταση περιλαμβάνει σήμερα κυρίως αγροτικές εκτάσεις και δάσος. Το ποσοστό αγοράς επί της ως άνω έκτασης ανήλθε σε 19/20 εξ αδιαιρέτου για τις 128 οικογένειες ενώ το Δημόσιο παρακράτησε ποσοστό 1/20 εξ αδιαιρέτου.

Στη συνέχεια το ποσοστό αυτό του 1/20 με την υπ. Αριθ. Πρωτ. Ε/26039 του έτους 1954 Απόφαση των Υπουργών Γεωργίας και Υφυπουργού Οικονομικών διατέθηκε – πλην της Δασικής έκτασης - για αποκατάσταση ακτημόνων της περιοχής. Η παραπάνω απόφαση εξειδικεύτηκε με την υπ. Αριθ. 54/1956 απόφαση της Επιτροπής Απαλλοτριώσεων Βεροίας.

Όλα τα παραπάνω αποδεικνύονται από το αρχικό συμβόλαιο αγοράς, την υπ. Αριθ. 10 / 11-3-1926 Απόφαση του Διοικητικού Δικαστηρίου, την ανωτέρω υπουργική απόφαση και την απόφαση της επιτροπής απαλλοτριώσεων και την υπ. Αριθ. 321/10-11-1995 Απάντηση του Υπουργού Γεωργίας σε σχετική Κοινοβουλευτική Αναφορά όπου επιβεβαιώνεται εκ νέου η σχετική διάθεση του ποσοστού 1/20 του Δημοσίου για τους αγρούς, τους βοσκότοπους και τις άγονες εκτάσεις – όχι για το Δάσος.

Ωστόσο σχετικά παραχωρητήρια δεν εκδόθηκαν για κανέναν από τους παραπάνω δικαιούχους έως σήμερα.

Με την κτηματογράφηση της περιοχής από το Εθνικό Κτηματολόγιο εμφανίστηκαν και τα προβλήματα της περιοχής. Τότε, οι συγκεκριμένοι ιδιοκτήτες εμφανίστηκαν ως μη νόμιμοι κάτοχοι επί του 24% (το οποίο προέρχεται από το 1/20 που παρακράτησε το Δημόσιο και από το 1/5 επί των 19/20 που παρακράτησε λόγω δασικής έκτασης) εξ αδιαιρέτου επί των μη δασικών ιδιοκτησιών τους, οι οποίες διεκδικούνται από εκείνη τη στιγμή από το Ελληνικό Δημόσιο.

Μάλιστα προκύπτουν μια σειρά από παράδοξα ζητήματα όπως:

- Ενώ οι διεκδικήσεις του Δημοσίου δεν υφίστανται επί των οικοπέδων εντός του οικισμού, ωστόσο εμφανίζονται επί των αγροτικών (καλλιεργούμενων και μη) και πάντως μη δασικών εκτάσεων.

- Ενώ για το ίδιο αγρόκτημα που αγοράστηκε με το ίδιο υπ. Αριθ. 11.915 συμβόλαιο της από 03.09.1925 εκτάσεις οι οποίες εντάσσονται σήμερα στο γειτονικό Νομό Πιερίας δε διεκδικούνται από το ελληνικό δημόσιο, οι αντίστοιχες εκτάσεις στην Ημαθία εμφανίζονται ως διεκδικούμενες από το Ελληνικό Δημόσιο.
- Ενώ οι κάτοικοι και ιδιοκτήτες δηλώνουν σε όλες τις υπηρεσίες και πληρώνουν για το 100% των ιδιοκτησιών τους όλες τις φορολογικές τους υποχρεώσεις προς το δημόσιο ωστόσο το ελληνικό δημόσιο τους αναγνωρίζει ποσοστό ιδιοκτησίας 76%.
- Όλα αυτά τα 97 έτη οι εν λόγω ΜΗ ΔΑΣΙΚΕΣ εκτάσεις καλλιεργούνται από τους ιδιοκτήτες τους και το ελληνικό δημόσιο ποτέ δεν είχε εγείρει σχετικές αξιώσεις.
- Όλες οι νομικές και συμβολαιογραφικές ενέργειες καθώς και μεταβιβάσεις, αγοραπωλησίες κ.λ.π, οι δηλώσεις καλλιέργειας γίνονταν κανονικά στο 100% των περιουσιών χωρίς καμία αμφισβήτηση από το Δημόσιο.

Για όλα τα παραπάνω, για ουσιαστικούς και τυπικούς λόγους, για λόγους νομιμότητας, ισότητας και δικαιοσύνης καθώς και για λόγους πολιτικής απόφασης ήδη από το 1954 το ελληνικό δημόσιο οφείλει να παραιτηθεί από οποιαδήποτε διεκδίκησή του από τις αγροτικές (καλλιεργούμενες ή μη) ιδιοκτησίες. Αυτές που από το 1995 καθορίζονται επακριβώς, δηλαδή η συνολική έκταση των 49.200 στρεμμάτων αφαιρούμενων των δασικών εκτάσεων και η αποκατάσταση των ιδιοκτητών στο 100% της ιδιοκτησίας τους όπου δεν υπάρχει δάσος.

Αυτό μάλιστα που κάνει εντύπωση είναι γιατί καθυστερεί η εν λόγω τακτοποίηση όταν για άλλες περιοχές, με ανάλογα προβλήματα παραχωρούνται συνολικά το 100% ιδιοκτησιών και όχι απλά το 1/20 όπως στην εν λόγω περίπτωση των Ριζωμάτων.

Συγκεκριμένα, ήδη από τις **17/1/2020** ο αρμόδιος Υφυπουργός Οικονομικών κος Βεσυρόπουλος, απαντώντας σε σχετική κοινοβουλευτική ερώτηση για την Παραχώρηση στους ιδιοκτήτες – δικαιούχους των «Κόκκινων Οικοπέδων» στην Μαλεσίνα Φθιώτιδας, τόνισε τα εξής : *«σας γνωρίζουμε ότι είχε συσταθεί με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών δεκαμελής ομάδα εργασίας για την υποβολή προτάσεων, προκειμένου να εξασφαλιστεί η οριστική επίλυση του σχετικού προβλήματος με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον».*

Στις 27/8/2020 και στις 19/11/2020 κατατίθενται κοινοβουλευτικές ερωτήσεις για το θέμα των Ριζωμάτων στο Υπουργείο Περιβάλλοντος κι Ενέργειας το οποίο όμως αδιαφορεί παντελώς και δεν απαντάει σε καμία από τις δύο.

Όμως στις 30.11.2020 το Ελληνικό Κτηματολόγιο διαβιβάζει απάντησή του στο Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας – το οποίο δεν μπαίνει καν στον κόπο να συντάξει απάντηση - όπου τονίζεται ότι : *«Η ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΧΡΗΣΕΙ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΜΕ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ.»*

Όπως ακριβώς δηλαδή συμβαίνει με το θέμα της Μαλεσίνας Φθιώτιδας η οποία ρυθμίζεται νομοθετικά από τον Υπουργό Οικονομικών – Βουλευτή Φθιώτιδας με το άρθρο 28 του Νόμου 4778/2021 που ισχύει από την **1/6/2021** και φέρει τον τίτλο «Ρυθμίσεις για ακίνητα που ανήκουν στην ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου» κλπ. Μάλιστα στον παραπάνω Νόμο προβλέπονται οι ίδιες ακριβώς προϋποθέσεις: α) ακίνητα που ανήκουν στην ιδιωτική περιουσία του δημοσίου, β) προς αποκατάσταση συγκεκριμένων ειδικών ομάδων

πληθυσμού, γ) η μη έκδοση παραχωρητηρίου, δ) καταχώριση νομέα ως κυρίου στις κτηματολογικές εγγραφές, ε) μη έκδοση και κοινοποίηση πρωτοκόλλων διοικητικής αποβολής ή πρωτόκολλων καθορισμού αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης.

Από τα παραπάνω καθίσταται προφανές ότι άλλη αντιμετώπιση προβλέπεται για την Φθιώτιδα και άλλη για την Ημαθία. Άλλη από τον Υπουργό Οικονομικών – Βουλευτή Φθιώτιδας και άλλη από τον Υφυπουργό Οικονομικών – Βουλευτή Ημαθίας.

Σε συνέχεια των παραπάνω,

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός

- 1. Είναι ενήμερος για την ανατροπή αυτήν που δημιουργείται στις ζωές και τις περιουσίες των κατοίκων των Ριζωμάτων, οι οποίοι έχουν ακολουθήσει όλες τις νόμιμες διαδικασίες εδώ και εκατονταετία σχεδόν;**
- 2. Θέλει να στηρίξει τους κατοίκους των πιο ορεινών περιοχών της Ημαθίας που κρατούν με νύχια και με δόντια τις πατρογονικές τους εστίες σε αντίξοες συνθήκες;**
- 3. Θα προχωρήσει και τότε στην άμεση συγκρότηση ανάλογης επιτροπής για την εξέταση του θέματος όπως έκανε με τη Μαλεσίνα και βρήκε τελικά νομοθετική λύση, ενώ για τα Ριζώματα η σχετική πολιτική βούληση για απόδοση του ποσοστού του ελληνικού δημοσίου έχει αποτυπωθεί ήδη από το 1954;**
- 4. Γιατί δεν ακολουθεί την ίδια ή ανάλογη πρακτική νομοθέτησης και για την περίπτωση των ιδιοκτησιών των Ριζωμάτων, για την οποία υπάρχουν πολλαπλές αντιδράσεις από κατοίκους και φορείς της περιοχής;**
- 5. Γιατί υπάρχει διαφορετική μεταχείριση ίδιων καταστάσεων και μάλιστα στην περίπτωση των Ριζωμάτων ενός ελάχιστου ποσοστού διεκδίκησης του Δημοσίου και όχι το 100% των ιδιοκτησιών όπως στη Μαλεσίνα;**

Ο ερωτών Βουλευτής

Τόλκας Άγγελος